

ماندگار

www.mandegardaily.com

سال هشتم شماره ۱۷۹۹ یکشنبه ۳۳ جوزا / خرداد ۱۳۹۵ ۶ رمضان المبارک ۱۴۳۷ ۱۲ جون ۲۰۱۶

عزیزی بانک
Azizi Bank

موفقیت من بانک من

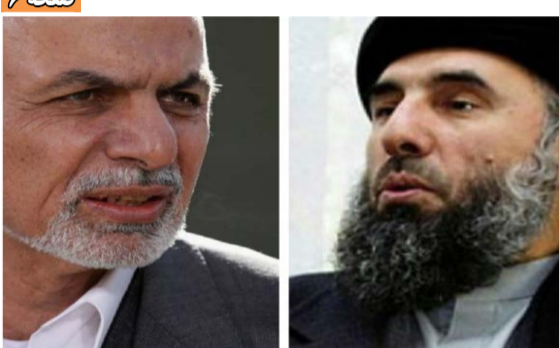
عزیزی بانک
Azizi Bank

www.azizibank.af

1515

غنی حکمتیار را بر علیه رهبران جهادی استفاده می کند

د تبتول شوي هندی مېرمنې
د خلاصون جدي هڅې پيل شوي

صفحه ۳

فوزیه کوفی نماینده مردم بدخشان همکارانش را متهم به وقت کشی کرده گفت: وکلایی که از به دست آوردن اعتماد دوباره مردم مایوس اند، تلاش می کنند که این فرمان از سوی مجلس رد شود و انتخابات برگزار نگردد. به خاطر این که ما نمی توانیم رای بگیریم و به مردم مراجع کنیم می خواهیم انتخابات برگزار نشود، احساساتی می شویم و به خاطر رد این فرمان، اصول و وظایف داخلی و تصاب مجلس را بهانه می کنیم

همسویی مجلس با ارگ

صفحه ۶

د ترناب په ودانولو سره د کلي د کرنې وده

ترلاسه کولی . نومجورؤ خپل ژوند په ډيرو ستونزو پرمخ بوخي . له نيکه مرغه اوس د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون پروگرام د خلکو دتصميم اوتاکنو سره وتوانيد ترناب پروژه عملاً تطبيق کړي ، په رښتيا هم ددې کلي د خلکو يوه لويه ستونزه تر زياته حده حل شوې ځکه د کلي ترناب د خاکساري کلي ته دارتياور اوبو د رسيدو زمينه برابره کړيده او خلکو په ډيرې خوښۍ په کرکيلې پيل کړی او ډاډمن دی چې ورځ تر بلې د ښو حاصلاتو په لاسته راوړو سره خپل توليدات بازار ته وړاندې کړي او د هغه دعايد له لارې خپل ژوند په هوساينې سره پرمخ بوخي .

د خاکساري کلي يو بل تن اوسيدونکي محمد کريم داسې وويل :
« په کلي کې داساسې ترناب په جوړيدو سره به انشا الله زمونږ د کرنيزو حاصلاتو په زياتوالي کې لوی بدلون راشي زه خپله د دې کلي يو تن بيوزله بزگر وم ځمکې او بڼ ته مې سمې اوبه نه رسيدې ، هرکال مې په ناهيلۍ راتلونکي ته کتل خو اوس خدای ته هيله لرم چې د هغه په فضل او مرستې ، د تيروکللو په پرتله له خپلې ځمکې نه ښه حاصل لاسته راوړم او په پيسو يې خپل او دخپلې کورنۍ ژوند په خوښۍ سره پرمخ بوځم.»

د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون پروگرام د کليو د پراختيايي شوراگانو له لارې توانيدلی د هيواد په کليو او بانډو کې د پراختيا او د ژوند ښه والي زياته زمينه برابره کړي . د همدې اصل له مخې اوس د (۲۵۰) جريبه نه زياته کرنيزه ځمکه چې مخکې تردې د بد خشان ولايت دارگو په ولسوالۍ کې له کرلو پاتې وه دا کلي د ترناب په وسيله خړوبېږي او سلگونه کورنۍ دهغه له برکته زيات او ښه حاصل ترلاسه کوي او په ژوند کې يې هوساينه ور په برخه شوې . د خاکساري کلي د ارگو ولسوالۍ د بازار لويدیځې خوا په دوه نيم کيلو مترۍ کې پروت دی او اکثره خلک يې د کرنې، مالدارۍ، بڼوالۍ ، دوکاندارۍ او دولتي ادارو کې په دندو بوخت دي . او يو شمير يې آزاد کارونه لري.

د یادونې وړ ده کله چې نوموړی کلي د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون پروگرام تر پوښښ لاندې راغی، خلکو په ډيره ليوالتيا د شورا د جوړيدو له پاره په ټاکنو کې گډون وکړ چې له نيکه مرغه د ۲۰۱۳ ميلادي کال د جولای مياشتې په (۲۹) نيټه ټاکنې تر سره شوې او دټاکنو په وسيله دشورا غړي وټاکل شول او د کلي پراختيايي شورا جوړه شوه . . وروسته د شورا غړو ديو شمير غونډو په پرانستلو سره د ترناب پروژه چې ددوی يوه لويه هيله وه ، وټاکله . ددې پروژې کار د (۲۰۱۶ کال د فبرورۍ مياشتې په (۲۸) نيټه پيل شو او د (۲۰۸۸۰۰۰) افغانیو په لگښت د ملي پيوستون پروگرام له بودجې بشپړه او گټې اخستني ته وسپارل شوه او (۳۰۰) کورنۍ ترينه گټه اخلي . او دهمدې پروژې له برکته شاوخوا (۲۵۰) جريبه ځمکه خړوبېږي . اوس خلک له خپلو ځمکو نه ښه حاصلات لاسته وروړي ، هر ډول ونې دلته ايښودل شوي دي او سيمه سمسوره شوې ده .

د خاکساري کليوالو ته کرنيزې اوبه تل د يوې حياتي سرچينې حيثيت درلود او په بيلايل ډول يې هڅې کولې څو د کرنيزو اوبو تشه له مينځه يوسي . هغوی ددې په هڅه کې ؤ څو د هيواد د نورو کليو په څير وکولی شي له خپلو بڼونو نه ښه حاصل لاسته وروړي او خپل اقتصاد غښتلی کړي . د یادونې وړ ده چې ددې کلي خلک خپلې ځمکې هر کال دوه ځلې کړي او ښه حاصلات يې غنم ، ورشې ، پياز، کچالو، هندوانه اوختکي دي . همدارنگه ښه ميوه يې مڼې ، شفتالو، ناک، بادام، چارمغز، توت، انگوراو نور دي .

ددې کلي يوه تن اوسيدونکی عبدالصمد چې (۴۴) کلن دی او شپږ ماشومان لري داسې وويل:
« مخکې په کلي کې کرنيزو ځمکو ته اوبه نه رسيدلی ځکه يوه وياله د خوږ په وسيله پرې شوې وه او خلکو په خپلو پيسوله وسپني نه د ترناب په څير يو شی جوړ کړی ؤ چې ډيرې لږې اوبه په ډېروستونزو رسيدلی . خلکو به د کرنيزو اوبو د کموالي له امله له خپلو ځمکو نه سم حاصل نشو

احمد عمران

سخن ماندگار

ریشه مشکل با پاکستان را دریابید

در یک‌ماه اخیر، هرازگاهی رسانه‌ها خبرهایی را مبنی بر اختلافات و درگیری‌های مرزی میان افغانستان و پاکستان به نشر می‌رسانند. باری می‌خوانیم که مرزبانان پاکستانی صدها متر به داخل خاک افغانستان پیشروی کرده و پاسگاه‌های تازه‌یی در داخل خاک ما برای خود احداث کرده‌اند و باری دیگر می‌شنویم که تعدادی افسر و سرباز افغانستانی بر اثر شلیک نظامیان پاکستانی در خطوط مرزی ما زخمی شده و یا به شهادت رسیده‌اند، و حتا در این روزها نیز از تصرف پاسگاه‌های مرزی‌مان توسط مرزبانان پاکستانی و تحرکات تجاوزکارانه آن‌ها در نقاط مرزی ولایت‌های کنر و ننگرهار و خوست و پکتیا خبردار می‌گردیم.

این‌ها همه قصه‌های پُر قصه مرزی یک‌ماه اخیر ما با پاکستان است که تا اکنون نیز ادامه دارند. اما مسلم است که این خبرها و رویدادهای ناگوار، تاریخی دراز و پیچیده دارند و هرگز نمی‌توان مشکلات با پاکستان را به همین حوادث خلاصه و محدود کرد.

پاکستان یگانه همسایه ماست که در تمام عرصه‌های نظامی، سیاسی، اقتصادی و... افغانستان، حضور منفی و ملموس دارد و ما دهه‌هاست که محکوم به تحمل جفاکاری‌های این کشور در حق خود هستیم. در عرصه سیاست و کشورداری، پاکستان چنان در تار و پود همه ادارات و ارگان‌های ما نفوذ کرده که هیچ کاری پنهان از چشم این کشور صورت نمی‌پذیرد و حتا بسیاری از پروسه‌های ملی و اداری ما توسط تصمیم‌گیرنده‌گان پاکستانی مهندسی و در صورت لزوم، سبوتاژ می‌گردد.

در عرصه نظامی، چنان مقامات و نظامیان پاکستانی پولیس و ارتش ما را در قفس ساخته‌اند که حکایت آن را می‌توان در اخبار منتشره از جبهات جنگ و یا در تحلیل کارشناسان امور نظامی‌مان شنید. سربازان و افسرانی که در برابر دشمن متجاوز و خرابکار دست به سینه ایستاده و اجازه شلیک ندادند، همه قربانی نفوذ نظامی و استخباراتی پاکستان در نهادهای دفاعی ما می‌باشند.

در عرصه اقتصادی اما چنان آتش جنگ و ندانم‌کاری دولت‌مردان افغانستان، مردم بی‌پناه ما را کت‌بسته تسلیم پاکستانی‌ها نموده که فقط یک‌روز بسته بودن مرز تورخم، به بازارهای کابل شوک عظیم وارد می‌کند و نرخ‌ها را تصاعدی بالا می‌برد.

این‌ها همه گفته شد نه برای آن‌که بر آتش نفرت از پاکستان بیفزاییم و مایه تباهی مردمان‌مان را بیش از پیش فراهم کنیم؛ بلکه این‌همه باید چراغ معرفتی باشد برای بازشناسی خود و دشمن و تشخیص و واکاوی دلایل این دشمنی. زیرا به غیر این، همه بالا و پایین تپیدن‌های ما در برابر این کشور، گردش در همان دور باطل نفرت و خسارت است؛ نفرتی که در آن هیچ معرفتی وجود ندارد و یگانه میوه‌اش، زیان و سرخورده‌گی می‌باشد.

تاریخ معاصر هر دو کشور به‌روشنی بیان می‌دارد که به رسمیت نشناختن مرز دیورند از جانب افغانستان و ادعای ارضی بر خاک پاکستان تازه‌تأسیس، این دشمنی را هسته گذاشته و مرور زمان و اتفاقات تاریخی بعدی، این هسته را با لایه‌های مختلف اختلاف و بی‌اعتمادی پوشانده و چنین تا امروز فریه ساخته است؛ به‌نحوی که پاکستان امروز همیشه افغانستان مدعی را در نهایت ذلت و زبونی، و خود را فرسنگ‌ها پیش در میدان این خصومت می‌خواهد، چنان‌که تمام مداخلات و زبانی‌خواهی‌های این کشور در افغانستان در محور این واقعیت تاریخی شکل گرفته و می‌گیرد. بنابراین، هرگز قطع و هرس شاخ‌وبرگ‌های این خصومت و اختلاف، نمی‌تواند به این حالت پایان دهد و برای همیشه گره از مشکل ما با پاکستان بگشاید. مشکلی به این قدمت و پهن‌ریشه‌گی، راه‌حلی ریشه‌یی و معطوف به واقعیت‌های تاریخی می‌طلبد و دست کشیدن حقیقی و حقوقی افغانستان از دیورندخواهی و به رسمیت شناختن مجدد و چندبارۀ آن و نیز اذعان و اعتراف صادقانه به صحت این مرز در محافل ملی و بین‌المللی، نخستین اما بزرگ‌ترین قدم برای حل مشکلات چندین‌دهه‌یی ما با پاکستان است.

اگر حکومت‌داران افغانستان همت به خرج داده و این قدم بزرگ را بردارند و صادقانه بر سر این موضع بایستند، آن‌گاه خواهند دید که شاخ‌وبرگ‌های مشکلات با پاکستان به‌تدریج خشک خواهد شد و دیگر، نه نیازی به خلق طالب است و نه نیازی به استغاثه صلح.

چرا و چگونه کشورها ناامن می‌شوند؟

کجا امتداد می‌پذیرد. سیاست شغل ما و درآمد ما و آسایش ماست. سیاست تعیین می‌کند که آیا می‌توانیم بر سرنوشت خود حاکم باشیم یا باید در کنج زندان بیوسیم. سیاست مقرر می‌دارد که حق چیست و عدل چیست. سیاست می‌راند یا بر زمین می‌زند. سیاست حکم می‌کند که کشتن، وطن‌پرستی است و یا تروریسم. سیاست دوری می‌کند که آگاهی چیست و گمراهی کدام است. سیاست عرق جبین شما را می‌گیرد و از آن سرب داغ می‌سازد و به سینه خودتان فرو می‌کند، یا اجازه می‌دهد دسترنج‌تان در راه آسایش خود و عزیزان‌تان و اعتلای میهن‌تان به کار افتد. سیاست فرمان می‌دهد که هدف وسیله را توجیه می‌کند یا به عکس، وقتی پای انسان به میان آید، هیچ هدفی وسیله را توجیه نمی‌کند و کشتن هر انسان مساوی است به کشتن انسانیت.»

این سخنان دقیقاً بنا را بر تعبیری می‌گذارد که دسته دوم از تحلیل‌گران به آن روی می‌آورند و رویدادهای یک کشور را از این منظر مورد توجه قرار می‌دهند. به اعتقاد این دسته، جنگ و بحران‌های موجود در این چهار نقطه از جهان، ریشه در عوامل داخلی و درونی این کشورها دارد و به معنایی، نابخردی سیاست‌گران آن‌ها سبب شده که خود را با توفان جنگ و بلا مواجه کنند.

به هر حال، چه با نظرات دسته نخست موافق باشیم و چه از طرف‌داران دسته دوم باشیم، جنگ و ناامنی‌های افغانستان ریشه در هر دو مسأله می‌تواند داشته باشد و تا زمانی که خودمان به نتیجه دقیق و درست در مناسبات خود دست پیدا نکنیم و عوامل اصلی جنگ و بحران را نزدیابیم، هیچ گاهی از مصایب آن در امان نخواهیم بود.

متعدد و متنوع ارایه کرد. اگر به اوضاع و احوال کشور خودمان در چهار دهه اخیر نگاه کنیم، به صورت قطع برای جنگ و بحران آن بر اساس استدلال این گروه از تحلیل‌گران، ادله لازم را می‌توان به دست آورد.

جنگ افغانستان شاید بر اساس برخی جرقه‌های داخلی شکل گرفته باشد، ولی آتش این جنگ و بحران عملاً به واسطه قدرت‌های بزرگ شعله‌ور نگه داشته شده است. در طول چهار دهه، کشورهای مختلف جهان به بهانه‌های متفاوت با سرازیر کردن میلیاردها دلار، جنگ در افغانستان را تشویق کرده‌اند. شاید یک دلیل این بحران، اشتباه‌هایی بوده باشد که ما در معادلات و زد و بندهای سیاسی خود انجام داده ایم؛ ولی این زمانی بوده که دیگر کار از کار گذشته و مهار بحران و جنگ از دست ما بیرون شده است.

مقوله‌یی معروف در سیاست وجود دارد که می‌گوید همان‌قدر که در سیاست عقلانیت نقش دارد، به همان میزان می‌توان نابخردی را نیز شاهد بود. عزت‌الله فولادوند مترجم صاحب‌نام زبان فارسی در کتاب گرانسنگ خود «خرد در سیاست» در این زمینه چنین می‌نویسد: «سیاست زمینی است که روزانه بر آن گام می‌نهیم و هوایی که هر دم به درون می‌بریم. سیاست می‌گوید که کشور ما از کجا آغاز می‌شود و تا

بر اساس گزارش یک نهاد بین‌المللی، افغانستان چهارمین کشور ناامن جهان خوانده می‌شود. این گزارش می‌گوید که افغانستان پس از کشورهای سوریه، عراق و سودان، چهارمین کشور ناامن جهان است. در این گزارش، سوریه مقام نخست را در ناامنی از آن خود کرده است. وقتی کشورها ناامن خوانده می‌شوند، معناها و نتایج مختلفی نیز به دنبال می‌آیند و از جمله این‌که سفر به چنین کشورهایی، برای شهروندان کشورهای اروپایی و امریکایی با احتیاط‌های لازم صورت می‌گیرد و چه بسا این‌که آن‌ها از رفتن به این کشورها منع می‌شوند. در همین حال، کشورهای ناامن به معنای مرزهای خطر برای کشورهای غربی به شمار می‌روند؛ کشورهایی که می‌توانند منافع غرب را تهدید کنند و یا با سیل مهاجران خود برای این کشورها مشکلات عدیدیه‌یی را رقم زنند.

بیش از چهار دهه است که افغانستان منطقه‌یی ناامن به شمار می‌رود؛ کشوری که درگیر جنگ و خشونت بوده و همواره صدای مهیب گلوله و راکت از آن شنیده می‌شود. چهار کشوری را که انستیتوت جنگ و صلح به عنوان کشورهای ناامن جهان معرفی کرده، به صورت عجیبی سرنوشت مشترک دارند. وقتی ناامنی‌های این کشورها ریشه‌یابی شود، به شکل‌های مختلف رد پای کشورهای قدرتمند جهان را می‌توان در آن‌ها مشاهده کرد.

سوریه، عراق، سودان و افغانستان، دست‌پخت کشورهای قدرتمند جهان و از جمله امریکا و اروپا اند. در این کشورها حداقل در چند سال پسین، کشور امریکا و برخی کشورهای غربی به‌صورت دوام‌دار حضور و دخالت داشته‌اند. اگر این کشورها ناامن‌اند، پس نقش و حضور این قدرت‌ها در این ناامنی‌ها چگونه باید بررسی شود؟ آیا صرفاً به دلیل حضور کشورهای غربی در این کشورهاست که چنین رتبه‌یی را از آن خود کرده‌اند و یا مشکلات داخلی خود این کشورها چنین افتخاری را به آن‌ها بخشیده است؟

این سوال‌ها از دو جهت و دو دیدگاه قابل بررسی و درنگ اند. نخست این‌که شماری از ناظران و تحلیل‌گران مسایل جنگ و صلح باور دارند که جنگ و ناامنی در این کشورها عملاً ریشه در حضور کشورهای غربی دارد و این کشورها بر اساس منافع خود باعث شده‌اند که کشورهای به‌اصطلاح جهان سوم و یا به تعبیری دیگر، کشورهای عقب‌نگه‌داشته شده در آتش بحران‌های داخلی و بیرونی بسوزند. این عده از تحلیل‌گران، حتا جنگ در این کشورها را هم‌راستا با منافع غرب می‌دانند و می‌گویند غربی‌ها به صورت تعمدی جنگ در این کشورها را حمایت مالی و لوژستیک می‌کنند. البته برای چنین استدلال‌هایی، می‌توان شواهد

افسر نابینا فرمانده پولیس شد

ارزگان به بی‌بی‌سی گفته: «وزارت داخله شاه محمد را به خاطر تجربه‌ی که در بخش تأمین امنیت داشته به عنوان فرمانده پولیس دهرآود تعیین کرده است.» سخنگوی والی ارزگان گفت که شاه محمد هرچند افسری حرفه‌ای نیست، اما تجربه خوبی در امور نظامی و امنیتی دارد. آقای نایب افزود که پس از آن که شاه محمد به عنوان فرمانده پولیس دهرآود منصوب شده، اوضاع امنیتی این منطقه بهبود یافته است. پولیس براساس پیشنهاد اهالی منطقه دهرآود صورت گرفته است. گفته می‌شود که شاه محمد یکی از دشمنان سرسخت گروه طالبان است. او در انفجار بمبی که گفته شده کار اعضای این گروه بوده، بینایی‌اش را از دست داده است. ظاهراً این نخستین بار است که یک فرد معلول به عنوان فرمانده پولیس یک منطقه ناآرام در افغانستان تعیین می‌شود.

فرمانده جدید پولیس دهرآود پیش از این به عنوان مسوول امنیتی منطقه مهرآباد در شهر ترین کوت، مرکز ولایت ارزگان، کار کرده است. مقام‌های محلی گفته‌اند با انتصاب شاه محمد، که ساکن اصلی دهرآود است، به فرماندهی پولیس دهرآود، اوضاع امنیتی این منطقه بهتر شده است. دوست محمد نایب سخنگوی والی

وزارت داخله در اقدامی بی‌سابقه، افسری نابینا را به عنوان فرمانده پولیس یکی از ناآرام‌ترین مناطق ولایت جنوبی ارزگان تعیین کرده است. مقام‌های محلی در ارزگان گفته‌اند فرمانده شاه محمد ۱۴ سال پیش به صفوف پولیس پیوسته و هجده ماه پیش بینایی هر دو چشمش را در انفجار بمبی از دست داده است.

د کورنیو چارو وزارت :

د تبتول شوي هندی مېرمنې د خلاصون جدي هڅې پيل شوي

د افغانستان د کورنیو چارو وزارت وایي چې په کابل کې د تبتول شوي هندی مېرمنې دیسوزا د راخلصون لپاره جدي هڅې پیل شوې دي. د دغه وزارت مرستیال ویاند نجیب دانش وایي چې دا مهال د دې مېرمنې د تبتونې قضیه په کشفی ارگانونو کې ده.

۴۰ کلنه جودیت دیسوزا په کابل کې له آغاخان بنسټ سره کار کاوه چې د جمعې په شپه د نامعلومو کسانو لخوا وتبتول شوه.

د افغانستان د کورنیو چارو وزارت وایي، په کابل او نورو نږدې سیمو کې ټول کشفی ځواکونو جدي هڅې پیل کړې څو مېرمن دیسوزا د برمه کونکو له منگولو وژغوري.

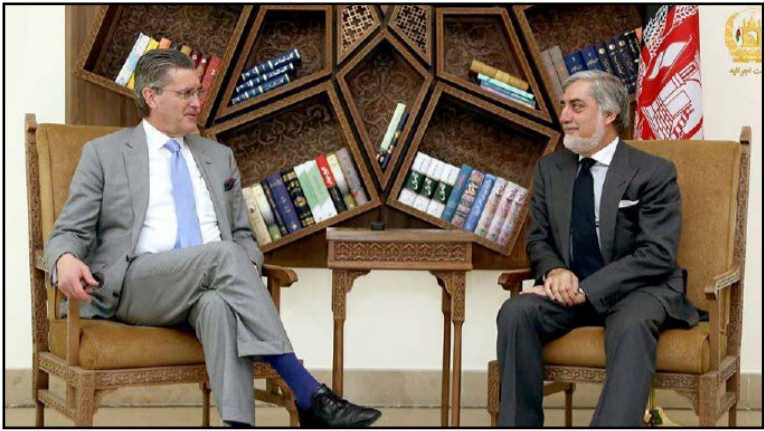
د دغه وزارت مرستیال ویاند نجیب دانش د شنې په ورځ ازادي راډیو ته وویل دوی ته یو شمېر کشفی معلومات رسېدلې څو د قضیې د محرمیت له امله یې په دې اړه د نورو جزیاتو له ورکولو ډډه وکړه.

څو نوموړي وویل چې د دې مېرمنې د خوشې کېدو لپاره جدي هڅې روانې دي.

هغه زیاته کړه: «د کابل پولیس له کشفی او استخباراتي او نورو اړوندو امنیتي ادارو سره په هم‌هانگۍ کار کوي، څو د تبتول شوي مېرمن د ژر خلاصون لپاره اقدامات کړي.»

دغه مېرمنه جودت دی سوزا نومېږي، ۴۰ کاله عمر لري او په کابل کې یې د آغا خان په نوم بنسټ سره کار کاوه چې د جمعې په شپه د کابل ښار له لسبې ناحیې څخه د نامعلومو کسانو لخوا تبتول شوې ده.

رییس اجرایی در دیدار با نماینده امریکا پاکستان به عهدش وفا نکرد

حکومت پاکستان عملاً علیه طالبان و شبکه حقانی دست به عمل شود و در راه رسیدن به صلح در منطقه و جهان ما را یاری رساند.»

رییس اجرایی در بخش دیگری از سخنان خود خاطر نشان ساخته که حکومت افغانستان با تمام قوت با تروریست‌ها در سراسر کشور در حال جنگ است و با در نظر داشت فرصت‌های ایجاد شده بعد از کشته شدن رهبر طالبان، آماده است برای صلح نیز کار کند.

در همین حال نماینده ویژه امریکا برای افغانستان و پاکستان نیز درباره سفر اخیرش به اسلام آباد و مذاکرات با حکومت و مسوولین پاکستانی بعد از هدف قرار گرفتن رهبر گروه طالبان صحبت نموده و بر اصل همکاری صادقانه میان دو کشور در مبارزه با دهشت افگنی و همچنان استقرار صلح و ثبات تأکید کرده است.

در این نشست همچنان آقای اولسن در باره روابط و همکاری‌های افغانستان و ایالات متحده، کنفرانس‌های وراسا و بروکسل، آخرین پیشرفت‌ها و تحولات سیاسی-امنیتی در افغانستان و روابط منطقه‌ی افغانستان با رییس اجرایی کشور به بحث و تبادل نظر پرداخته است.

داکتر عبدالله عبدالله رییس اجرایی کشور در دیدار با نماینده ویژه امریکا برای افغانستان و پاکستان به شدت از سیاست دوگانه اسلام آباد در روند صلح افغانستان انتقاد کرده است.

ریاست اجرایی با نشر خبرنامه‌ی گفته است که داکتر عبدالله دیروز در دفتر کارش با آقای ریچارد اولسن نماینده ویژه ایالات متحده امریکا برای افغانستان و پاکستان دیدار و گفت‌وگو نموده است.

رییس اجرایی، با تشکر از همکاری‌های همیشگی ایالات متحده و سفرها و تلاش‌های آقای اولسن، یکباردیگر بر حقانیت موضع افغانستان در مبارزه با تروریسم و نیاز به همکاری صادقانه پاکستان در مبارزه با دهشت افگنی به عنوان دشمن انسانیت و صلح و ثبات منطقه و جهان تأکید کرده است.

وی تصریح نموده: «حکومت افغانستان با تمام توان تلاش کرد تا با همکاری صادقانه با پاکستان روند صلح در کشور را تسریع بخشد، ولی متأسفانه حکومت پاکستان به وعده‌های خویش عمل نکرد و رهبر طالبان نیز در خاک پاکستان به قتل رسید.»

داکتر عبدالله افزوده: «توقع حکومت و مردم افغانستان این است تا

القاعده حمایت خود

از رهبر جدید طالبان را اعلام کرد

اعلام می‌کنم و همانند اسامه (بن‌لادن) مسلمانان را به تبعیت از امارت اسلامی فرا می‌خوانم.

هیبت‌الله آخوندزاده چند روز پس از کشته شدن ملا اختر منصور در حمله پهبادی امریکا در منطقه‌ی مرزی و دور افتاده در پاکستان، به رهبری طالبان منصوب شد.

از زمان روی کار آمدن الظواهری به عنوان رهبری القاعده این گروه بسیاری از مواضع خود در افغانستان را از دست داده و آنها اکنون تحت کنترل داعش هستند و برخی از فرماندهان محلی نیز از طالبان جدا شده و به داعش پیوسته‌اند.

رهبر القاعده در پیامی صوتی رهبر جدید طالبان افغانستان را تأیید کرد.

به گزارش خبرگزاری کانال خبری آسیا، ایمن الظواهری، رهبری القاعده در پیامی صوتی که به صورت آنلاین منتشر شد رهبری جدید طالبان را تأیید کرد.

ایمن الظواهری پس از کشته شدن اسامه بن لادن، رهبری سابق القاعده در پاکستان در سال ۲۰۱۱ جای وی را گرفت و هم اکنون نیز به نظر می‌رسد در منطقه‌ی در مرز پاکستان و افغانستان مخفی شده است. وی در این پیام صوتی ۱۴ دقیقه‌ی گفته است: من به عنوان رهبری القاعده یک بار دیگر بیعت میان طالبان با القاعده را

ته به اشارې وایي په اغلب گمان د مېرمن دیسوزا په برمه کېدو کې به پاکستان لاس ولري. هغه زیاته کړه: «زما باور دا دی چې چابهار بندر چې پرانستل شو وروسته سلما بند او بیا نریندرا مودی چې امریکا ته لاره او هلته د افغانستان ملاتړ یې وکړ نو خامخا یو شمېر کسان په ځانگړي ډول پاکستان په دې نظر دی چې د افغانستان اړیکې کرکېچني کړي.» په همدې حال کې د کابل د امنیې قوماندانۍ د جنایې تحقیقاتو رئیس فریدون عبیدی وویل ټولو بهرنیو اتباعو ته له پخوا معلومات ورکړل شوي چې د شپې تگ راتگ پر مهال پولیس په جریان کې کړي خو دې مېرمنې پولیس په جریان کې نه و اچولې. خو افغان کارپوه احمدی سعیدی پر حکومت او امنیې ارگانونه باندي انتقاد وکړ چې د ښاریانو او بهرنیو اتباعو د امنیت په تأمین کې پاتې راغلي.

د هند د بهرنیو چارو وزیر مېرمن شوسما سوراج هم رسنیو ته په خبرو کې د دې هندی مېرمنې د تبتول کېدو خبره منلې ده.

د آغا خان بنسټ ویلي چې د دې بنځي د خلاصون لپاره له افغان امنیتي ادارو سره کار کوي.

په تېره یوه لسيزه کې دا څلورم هندی تبعه ده چې په افغانستان کې تبتول کېږي.

له دې وړاندې هندی کاتولیک کشش آلکسس پرم کما په ۲۰۱۴ کال کې او دوه هندی ساختماني کارگران په ۲۰۰۳ کال کې په افغانستان کې تبتول شوي او وروسته بیا ټول د تبتونکو له منگولو خلاص شوي دي.

له دې ټولو سره یو شمېر په دې باور دي چې د کابل او هند نږدې اړیکې د دې سبب شوي چې یو شمېر گاونډي هېوادونه د داوړو هېوادونو د اړیکو د خرابولو لپاره خپل شوم پلانونه عملي کړي.

په پاکستان کې پخوانی افغان دیپلومات احمد سعیدی اسلام آباد

بخش دوم

مشکلات و نویدهای تکنولوژی نوین

نویسنده: پاتریک مونی

مداخله حکومت و مداخله مذهبی معمولاً برای خود آزادی خطرناکتر هستند. یک حکومت، توانایی اعدام یک فرد را به جرم ارتکاب جرایمی که به شکلی مبهم تحت عنوان «اغتشاش» دسته‌بندی می‌شوند یا به جرم یک اتهام غلط مثل قتل را دارد. از نظر تاریخی، بسیاری از کلیساها افرادی را به جرم جرایمی چون «بدعت» اعدام کرده‌اند. این اعمال بی‌تردید بر آزادی فرد برای تأثیرگذاری بر سرنوشت خود تأثیر می‌گذارد. از طرف دیگر، جامعه به‌ندرت افراد را اعدام می‌کند. استثنای وجود دارد، مثل دار زدن اراذل و اوباش، اما خطر فیزیکی‌یی که یک حکومت متوجه فرد می‌کند، از خطری که جامعه متوجه او می‌کند، بزرگ‌تر است. پس پرسش محوری این است که آیا باشگاه آزادی پاسخی را برای مشکل ناشی از پیچیده‌گی تکنولوژیکی - صنعتی ارائه می‌دهد، وقتی که این پیچیده‌گی توانایی افراد برای اتخاذ تصمیمات معنادار را از آن‌ها سلب می‌کند؟

خیر، مطمئناً پاسخی ارائه نمی‌دهد. یکی از نکات مهم، روش دفاع باشگاه آزادی از عقب‌راندن سیستم تکنولوژیکی - صنعتی موجود است. باشگاه آزادی ادعا می‌کند، کسانی که در آرزوی عقب‌راندن سیستم اجتماعی موجود هستند، باید تعمداً دیگران را به منظور کساندن آن‌ها به این حرکت، بفریبند. با توجه به این واقعیت که اطلاعات غلط باشگاه آزادی می‌تواند مانع از اتخاذ تصمیمات آگاهانه افراد درباره زنده‌گی خود شود، پیداست که این ایده کاملاً بیهوده است.

این دفاع از انتشار تعمدی اطلاعات نادرست در سراسر این مانیفست، در چند مرحله رخ می‌دهد. شاید درخشان‌ترین نمونه آن در پاراگرافی رخ می‌دهد که تصریح دارد؛ شاید ایجاد یک مذهب زمین‌محور برای نابودی بیشتر سیستم

تکنولوژیکی - صنعتی، کاری سودمند باشد. با این حال، تحت‌الشعاع قرار دادن حقیقت از طریق پخش تبلیغات نادرست در ارتباط با اهداف اجتماعی، یکی از جرایم محوری است که باشگاه آزادی، سیستم تکنولوژیکی - صنعتی موجود را متهم به ارتکاب آن می‌کند. باشگاه آزادی هم‌چنین از افرادی دفاع می‌کند که عواطف‌شان به آن‌ها این انگیزه را می‌دهد تا علیه سیستم موجود طغیان کنند، به جای این‌که به هر فرد اجازه دهد تا دست به گزینشی مستقلانه برای خود بزند. این اتفاق در آن بخش از مانیفست رخ می‌دهد که عنوان «راهبرد» را بر خود دارد. مثلاً نویسنده می‌نویسد: «در یک سطح ثانوی، ایدیولوژی باید در ساده‌سازی شده‌ترین شکل خود تبلیغ شود تا اکثریتی که اندیشه‌ورز نیستند را قادر سازد تضاد بین تکنولوژی با طبیعت را به شکلی واضح مشاهده کنند.» اگر چه باشگاه آزادی این امر را فقط برای اکثریت غیر اندیشه‌ورز تبلیغ می‌کند، اما آن‌ها هم چنان به دنبال فریب افراد هستند. حداقل آن‌ها از کسانی دفاع می‌کنند که آرزو دارند یک سیستم اجتماعی خاص مسلط باشد و دیگران را از اطلاعات محروم کنند، حتی اگر این کار به آن‌ها کمک کند که آزادی خود را به دست آورند تا بتوانند بر آینده خود تأثیر بگذارند.

طبق نظر باشگاه آزادی، این نیز یکی دیگر از جنایات جرایم محوری است که سیستم تکنولوژیکی - صنعتی موجود مرتکب شده است. اما مهم‌ترین مساله در این‌جا این است که باشگاه آزادی، از توجه کافی به این واقعیت قصور ورزیده که انقلاب صنعتی نه فقط تأثیرات منفی، بلکه تأثیرات مثبتی نیز بر جامعه ورزیده که انقلاب صنعتی نه فقط تأثیرات مثبتی نیز بر جامعه داشته است. با این حال، قبل از آن‌که فواید انقلاب صنعتی را بررسی کنم، قصد دارم تجزیه

و تحلیل هایدگر از مشکلات تکنولوژی را مورد بحث قرار دهم. تجزیه و تحلیل هایدگر، از برخی جهات مشابه مباحث آزادی است، اما او از زاویه‌یی متفاوت به این مشکلات نزدیک می‌شود و شاید به سطحی ژرف‌تر از درک و فهم دست می‌یابد. بررسی هایدگر از این مشکلات که شاید بهترین توصیف از نویدها و خطرات ملازم تکنولوژی نوین باشد، در نطقی ابراز شد که او در سال ۱۹۴۹ در باشگاه «برمن» بیان کرد. او عنوان نطق خود را «قالب‌گیری» گذاشته بود. این نطق بعدها توسعه یافت و زمانی که او آن را در سال ۱۹۵۰ در آکادمی هنرهای باورایی ارائه کرد، عنوان «مساله‌یی در خصوص تکنولوژی» را به خود گرفت. به طور خلاصه، هایدگر خاطرنشان می‌کند که تکنولوژی جوهر انسانیت را بازآفرینی می‌کند و ما را تشویق می‌کند، به تمام چیزهایی که در جهان وجود دارد، به عنوان چیزی حاضر و آماده که باید به مصرف ما برسند، ببانیدشیم. او در عین حالی که بحث می‌کند که چه‌گونه بر ادراک ما از رود رایین ارائه می‌دهد. به این ترتیب که هولدرلین شاعر، نمایشی خیره‌کننده از زیبایی طبیعی را در آن می‌دید و ما هم اکنون آن را به عنوان منبعی می‌بینیم که حاضر و آماده در انتظار آن است که به روی آن سد بسته شود و برای تولید برق مورد استفاده قرار گیرد. هایدگر خاطرنشان می‌کند که اگرچه جامعه هنوز رایین را به عنوان چیزی زیبا می‌بیند، اما زیبایی را به عنوان جوهر رود رایین نمی‌بیند. به کلام هایدگر، زیبایی رایین هم اکنون «جز یک شی در انتظار بازدید از سوی یک گروه گردشگر که در نتیجه صنعت تعطیلات به آن‌جا رفته‌اند»، دیده نمی‌شود.

منبع: www.thecourier.com

بخش دوم

با هم بودن کنار سفره افطار

آوید طالبیان

هدف از تعریف اوقات فراغت در جوامع صنعتی این بود که خانواده‌ها در زمان فارغ شدن از کار، فرصت تفریح، گردش و پرداختن به امور زنده‌گی بهتر را داشته باشند. در واقع در جوامع صنعتی به خانواده‌ها آموزش داده می‌شود که چه‌گونه برنامه‌ریزی کنند تا بعد از انجام کار طاقت‌فرسا و خسته‌کننده، فرصت داشته باشند تا در کنار خانواده خود به امور زنده‌گی بهتر بپردازند.

طبیعی است که اگر برنامه‌ریزی درستی از سوی خانواده‌ها ایجاد نشود، به دلیل مشغله‌های زنده‌گی مدرن، فرصت گفت‌وگو در خانواده‌ها کم می‌شود. به اعتقاد کارشناسان امور خانواده، هرچه این فرصت گفت‌وگو و با هم بودن از خانواده‌ها بیشتر گرفته شود، به همان میزان ناهنجاری‌ها و آسیب‌های اجتماعی در جامعه افزایش خواهد یافت.

کیفیت را فدای کمیت نکنیم

هر کمیتی حاوی کیفیت نیست؛ بر همین اساس نمی‌توان هر گفت‌وگو و ارتباطی را در خانواده، مثبت ارزیابی کرد.

به گفته روان‌شناسان، هرچند که ارتباط بیشتر و رابطه با محور صحبت و گفت‌وگو، شاخص خوبی برای داشتن خانواده‌یی مثبت ارزیابی می‌شود، اما همیشه نمی‌توان به چنین شاخصی اعتماد کرد.

ممکن است در خانواده‌یی ساعت‌های با هم بودن به‌خاطر مشغله کاری والدین کم به نظر برسد، اما خانواده‌های فهیم سعی می‌کنند کیفیت رابطه را هم در نظر داشته باشند.

کم شدن حضور افراد خانواده در زنده‌گی شهری، اجتناب‌ناپذیر است. با این وجود، خانواده باید بیاموزد که چه‌گونه از حضور خود حداکثر استفاده را ببرد. خانواده‌ها با پی‌گیری روابط فرزندان‌شان در مکاتب، می‌توانند کیفیت رابطه‌شان را بررسی و تحلیل کنند.

متأسفانه برخی از خانواده‌ها قدر لحظاتی را که کنار هم هستند، ندانسته و ارتباط مفید را برقرار نمی‌کنند؛ در حالی که جزئیات رابطه بسیار مهم است.

غذا به صرف دور هم بودن

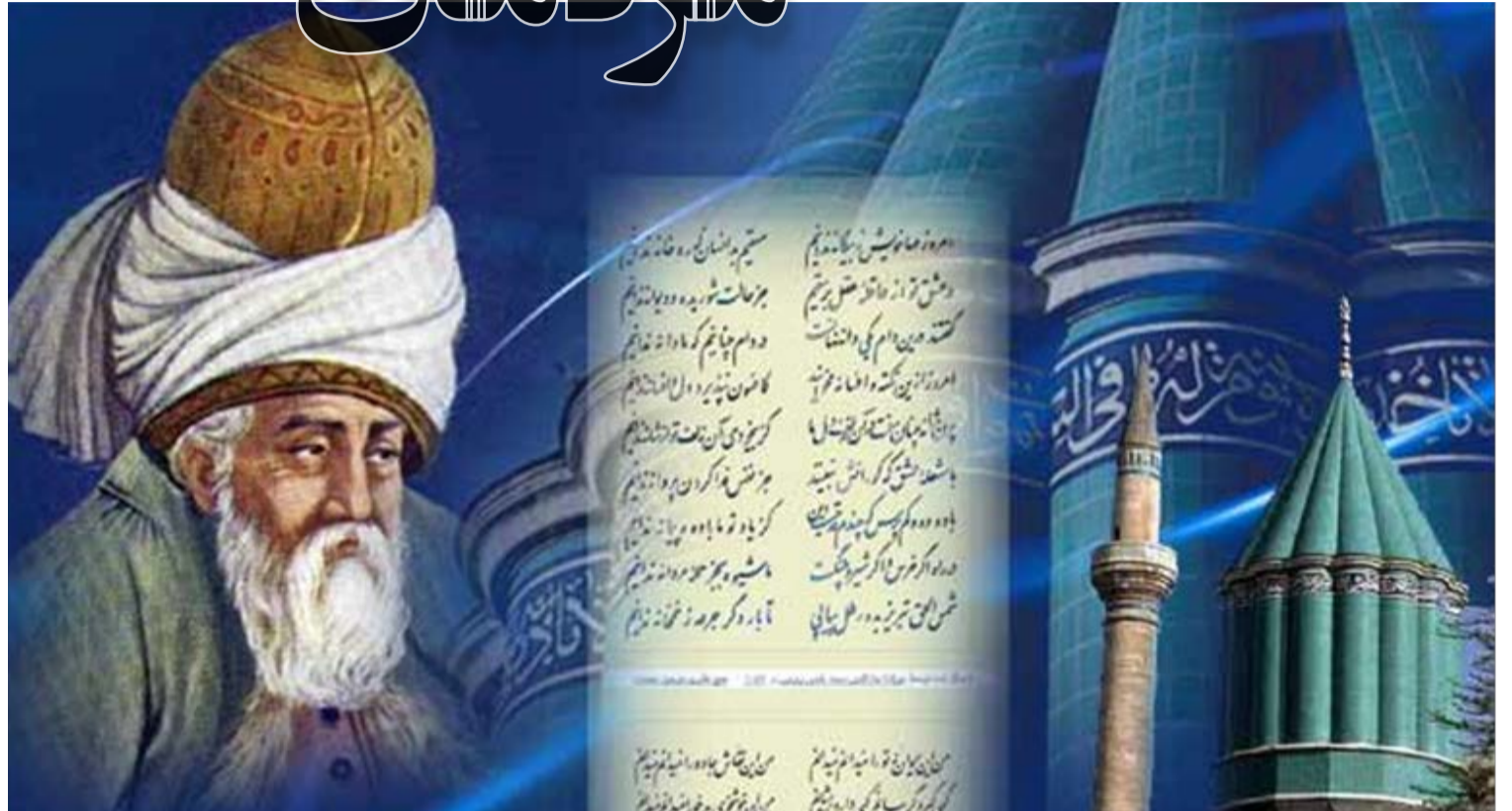
در خانواده‌های سنتی رسم بر این بود که وعده‌های غذایی به‌خصوص افطار و سحر حتماً باید با حضور همه اعضای خانواده صرف می‌شد. بر همین اساس، والدین و فرزندان موظف بودند به این مساله توجه کنند؛ اما در زنده‌گی شهرنشینی که همه‌چیز بر اساس سرعت و کمبود وقت می‌گذرد، امکان این کار فراهم نیست.

با این حال، نمی‌توان از اهمیت این موضوع دور ماند. کارشناسان امور خانواده معتقد اند والدین باید بر این اساس برنامه‌ریزی کنند تا به بهانه صرف غذا در یک وعده هم که شده، کنار هم باشند و زمانی مشخصی را با هم بگذرانند.

وعده غذایی شب از جمله وعده‌های غذایی‌یی محسوب می‌شود که بیشتر از هر زمان دیگری اعضای خانواده کنار هم هستند. بر همین اساس، توصیه می‌شود اعضای خانواده در زمان صرف غذای شب یا ساعتی پس از آن، به بهانه نوشیدن چای یا خوردن میوه خشک کنار هم باشند و از مسایل روزانه خود صحبت کنند تا به این ترتیب، دغدغه‌ها و مسایل هر کدام از اعضای خانواده، مشخص شود و مسایل و مشکلات پنهان نماند.

معنوی، مثنوی متعلق به همه جهان!

مردمان

دیگر را که به زبان فارسی آفریده شده اند، با گذاردن پسوند «ایرانی» نمی‌توان ایرانی ساخت. چرا که در آن صورت، «امیر خسرو دهلوی ایرانی» یا «بیدل دهلوی ایرانی» نیز خواهیم داشت!

۵ - دوستان ایرانی که خراسان بزرگ را ایران می‌پندارند و تصور می‌کنند افغانستان از پیکر ایران جدا شده است، باید توجه نمایند که از چهار ربع خراسان اسلامی، یعنی بلخ، هرات، نیشابور و مرو، دو ربع آن تا هنوز متعلق به جغرافیای افغانستان است، در حالی که ایران فقط یک ربع خراسان را در جغرافیای خود دارد. در همین جا گفتنی می‌آید که از عمر ایران با جغرافیای امروزی، بیشتر از صد سال نمی‌گذرد. از این رو تهران در جمع شهرهای شاهنامه دیده نمی‌شود.

۶ - برخی‌ها نیز زبان پارسی را به «فارسی» و «دری» جدا می‌کنند و حتا «تاجیکی» نیز به آن می‌افزایند، که این غلطی فاحش است. من نشست معتبری را شاهد بودم که دوست سخنران ایرانی، که متن فارسی را می‌خواند، آخرین تکه از توضیحات خود را چنین ارایه نمود: «این متن به زبان‌های دری، انگلیسی، فرانسوی... نیز ترجمه گردد!» بنده ضمن اعتراض به این گفته، با طنز درخواست نمودم که «لطفاً نخست حافظ را به افغانستان واپس دهید، تا آنگاه متن فارسی شما به زبان «دری» ترجمه گردد! زیرا حافظ گفته است: - ز شعر دلکش حافظ کسی شود آگاه + که لطف طبع و سخن گفتن «دری» داند - یعنی اگر فارسی و دری دو زبان جدا از هم اند، توضیح بیت چنان می‌شود که حافظ باید افغانستانی باشد! (باید گفت که بیشترینه این تقسیمات، فرآیند توطیه‌های دشمنان زبان پارسی می‌باشد.)

برای ثبت آثار ملموس و ناملموس فرهنگی در یونسکو، دولت‌ها باید اصول و موازین بین‌المللی را رعایت نموده و به حقوق همدیگر احترام بگذارند. دولت‌های دوست و برادر، ترکیه و ایران نباید با زیر پا نمودن حق دولت افغانستان در ثبت مثنوی معنوی، موجب کدورت ما گردند و خلاف توصیه حضرت مولانا «برای فصل کردن» آیند.

فرجامین سخن این‌که، حضرت مولانا و مثنوی معنوی آن بزرگ، در بلخ و قونیه و تبریز نمی‌گنجد! بگذارید مولوی و مثنوی، ساکن همه جهان باشد؛ هرچند «خداوندگار بلخ»، خود نشان‌دهنده زادگاه خویش است!

از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی جمهوری اسلامی ایران تقاضا می‌کنم که موضوع «ثبت مثنوی به عنوان میراث فرهنگی یونسکو» که حق مسلم برای افغانستان دارد را رسماً به این کشور واگذار نماید، تا مبادا زیر نام پاسداری از فرهنگ پارسی، حق مردمان پارسی‌ساز افغانستان تضییع گردد!

ثبت «مثنوی معنوی» در میراث فرهنگی یونسکو، حق دولت افغانستان است و خود مثنوی معنوی، متعلق به همه مردمان جهان!

جغرافیایی وجود نداشتند و شخصیت‌ها با آن‌که در طول حیات در موقعیت‌های مختلف زنده‌گی می‌کردند، مگر نسبت آن‌ها بیشترینه به زادگاه ایشان دیده می‌شد. ۳- مثنوی معنوی، به فارسی سروده شده و زادگاه سراینده آن نیز بلخ است. از این رو هم به دلیل زادگاهی و هم به دلیل زبانی، حق ثبت مثنوی معنوی را در گام نخست باید افغانستان داشته باشد.

۳ - خاستگاه زبان فارسی، بلخ و تخارستان است و امروز این هر دو ولایت در جغرافیای افغانستان جای دارند. در صورت داشتن گمان دیگر در این مورد، به اثرها و گفتارهای استادان دانشمند و واقع‌بین ادبیات و میراث فرهنگی ایران مراجعه فرمایند.

۴- هر شاعر و دانشمند پارسی‌گویی ایرانی نیست؛ زیرا به این روی، نویسنده‌گان و آفرینش‌گران آثار ادبی - تاریخی کشف‌المحجوب، تاریخ بیهقی، تاریخ گردیزی، حدیقت‌الحقیقه، دهول رانی و خضرخان، طلسم حیرت و طور معرفت، و صدها و هزارها اثر

حضرت مولانا در بلخ، بازگوی این واقعیت تاریخی می‌باشد.

از آن‌جا که شخصیت‌های فرهنگی در بسا موارد به زادگاه خود منسوب‌اند؛ چون: رودکی سمرقندی، رابعه بلخی، شهید بلخی، ابوالفضل بیهقی، عبدالحی گردیزی، فرخی سیستانی، هجویری غزنوی، معین‌الدین چشتی، سعدی شیرازی، مولانا جلال‌الدین محمد بلخی... پس چگونه می‌توان در مورد اثر خداوندگار بلخ سخن گفت و بلخیان را از آن بی‌بهره گذاشت؟

برای حرمت گذاردن به حقوق میراث فرهنگی همدیگر، به دوستان ترکی و ایرانی اشاره‌هایی دارم:

۱- شخصیت‌ها معمولاً به زادگاه‌شان نسبت داده می‌شوند، بدون آن‌که به آرامگاه ایشان توجه گردد. به گونه مثال: مولانا یعقوب چرخ‌با آن‌که در بیرون از افغانستان مدفون است، هنوز نیز به همان نام زادگاه خود منسوب می‌باشد.

۲- در روزگار حضرت مولانا مرزهای امروزی

محمد افسر رهبین، تهران - ۱۶ جوزا / خرداد ۱۳۹۵ مثنوی ما دکان وحدت است

غیر واحد هرچه بینی آن بت است پیشهاد ثبت «مثنوی معنوی» از سوی جمهوری اسلامی ایران و ترکیه در میراث فرهنگی یونسکو که به‌تازگی خبرساز شده است، به معنای محروم ساختن افغانستان از حق میراث فرهنگی این کشور است و چنین اقدامی برای شهروندان افغانستان و به‌ویژه شاعران و ادب‌شناسان این کشور، مردود و غیر قابل قبول است.

در این‌که مولانا جلال‌الدین محمد بلخی، بخشی از عمر خود را در قونیه سپری کرده و مثنوی و دیگر آثار خود را در آن دیار سروده است، تردید وجود ندارد. مگر در این نیز شک نیست که زادگاه حضرت مولانا، بلخ (یکی از ولایت‌های افغانستان امروزی) است و موجودیت ویرانه‌های مدرسه «بهاء‌الدین ولد» پدر

بلخ

دو شعر از خداوندگار

تا بنده دیده باشد صد دولت ابد را
در واقعه بدیدم کن قند تو چشیدم
با آن نشان که گفتی این بوسه نام زد را
جان فرشته بودی یا رب چه گشته بودی
کن چهره می‌نمودی لم یتخذ ولد را
چون دست تو کشیدم صورت دگر ندیدم
بی‌هوشی بی بدیدم گم کرده مر خرد را
جام چو نار درده بی‌رحم وار درده
تا گم شوم ندانم خود را و نیک و بد را
این بار جام پر کن لیکن تمام پر کن
تا چشم سیرگر دد یک سونهد حسد را
درده می‌بی ز بالا در لا اله الا
تا روح اله بیند ویران کند جسد را
از قالب نمودش رفت آینه خرد خوش
چندانک خواهی اکنون می‌زن تو این نمد را

بشکن سبو و کوزه ای میر آب جان‌ها
تا و شود چو کاسه در پیش تو دهان‌ها
به گیجگاه ما زن ای گیجی خردها
تا وارهد به گیجی این عقل ز امتحان‌ها
ناقوس تن شکستی ناموس عقل بشکن
مگذار کان مزور پیدا کند نشان‌ها
ور جادویی نماید بنده زبان مردم
تو چون عصای موسی بگشا برو زبان‌ها
عاشق خموش خوش‌تر دریا به جوش خوش‌تر
چون آینه‌ست خوش‌تر در خامشی بیان‌ها

بیدار کن طرب را بر من بزین تو خود را
چشمی چنین بگردان کوری چشم بد را
خود را بزین تو بر من اینست زنده کردن
بر مرده زن چو عیسی افسون معتد را
ای رویت از قمر به آن روبرو روی من نه

همسویی مجلس با ارگ

نایب نوری

قرار بود سرنوشت فرمان تقنینی رییس جمهور در مورد اصلاحات انتخاباتی دیروز (شنبه ۲۲ جوزا) مشخص شود، اما به دلیل اختلاف نظر میان نمایندگان مجلس، جلسه بدون نتیجه پایان یافت.

پس از سه ساعت جلسه که با خشونت‌های لفظی نیز همراه بود، قرار بر این شد تا کمیسیون‌های پانزده‌گانه مجلس در خصوص یک مورد اختلافی این فرمان برای بار چهارم جلسه تشکیل جلسه بدهند.

مورد اختلافی در خصوص حق نظر رییس‌اجرائیه در تعیین کمیسیون کمیسیون انتخابات بود و این که آیا رییس‌اجرائیه صلاحیت نظریه دادن در خصوص کمیسیون کمیسیون‌های انتخاباتی را داشته باشد و یا خیر.

محمد عبده نماینده مردم بلخ در این جلسه گفت: در جلسه سوم، تمامی کمیسیون‌ها توافق داشتند و تنها در یک مورد اختلاف وجود داشت.

این عضو مجلس تأکید کرد: تنها مورد اختلافی این فرمان، انتخاب کمیسیون با مشوره رییس‌اجرائیه بود، یعنی رییس‌جمهور کمیسیون را با مشاور ریاست‌اجرائیه انتخاب کنند و یا خیر.

و اما برخی دیگر از نمایندگان با انتقاد از همکاران خود گفتند که در بسیاری از جلسات کمیسیون‌ها، اکثریت نمایندگان کمیسیون‌ها حضور نداشتند و در

برخی مورد از چند کمیسیون اصلاً هیچ نماینده‌ای حضور نداشته است.

به گفته آنان: این برخورد نمایندگان به این معناست که نمایندگان به برگزاری انتخابات علاقه چندانی ندارند و یا هم تأیید و یا رد این فرمان برای آنان مهم نیست.

فوزیه کوفی نماینده مردم بدخشان همکارانش را متهم به وقت‌کشی در تأیید این فرمان کرده گفت: وکلایی که از به دست آوردن اعتماد دوباره مردم مایوس اند، تلاش می‌کنند که این فرمان از سوی مجلس رد شود و انتخابات برگزار نگردد.

کوفی با انتقاد از نمایندگان تأکید کرد: به خاطر این که ما نمی‌توانیم رای بگیریم و به مردم مراجع کنیم، می‌خواهیم انتخابات برگزار نشود، احساساتی می‌شویم و به خاطر رد این فرمان، اصول و وظایف داخلی و نصاب مجلس را بهانه می‌کنیم.

در همین حال، فرهاد عظیمی نیز با انتقاد از نمایندگان گفت: اگر هدف قانون اساسی باشد، پس نباید در سال اخیر مجلس، قوانین مرتبط به انتخابات داخل اجندا شود.

عظیمی تأکید کرد: بار اول هم که این فرمان در مجلس به رای گیری گذاشته شد، خلاف قانون اساسی بود و بار دوم هم خلاف قانون اساسی است و همین اکنون که به رای گیری گذاشته است، نیز خلاف قانون

اساسی می‌باشد.

وی افزود: مردم نمایندگان را مانع برگزاری انتخابات می‌دانند و به این باور اند که حکومت خواهان برگزاری انتخابات است، اما شورای ملی قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت‌های انتخابات را به گروگان گرفته و برای برگزاری انتخابات مانع ایجاد می‌کند.

و اما عبدالستار خواصی خواهان برگزاری انتخابات با کمیسیون فعلی شده گفت: بهتر است که کمیسیون انتخاباتی با ترکیبی فعلی زمان برگزاری انتخابات را اعلام کنند که این گفته‌های وی با انتقادات تند برخی از نمایندگان مواجه شد.

با این حال برخی از نمایندگان مجلس از رد شدن این فرمان ابراز نگرانی دارند و به این باور اند که ممکن است این فرمان برای بار دوم رد شود.

آنان می‌گویند که ارگ ریاست جمهوری در زمینه اصلاحات انتخاباتی صادق نیست. از همین رو شماری از نمایندگان به اشاره ارگ مانع تصویب فرمان تقنینی اصلاح نظام انتخاباتی استند.

پیش از این نیز بحث‌هایی مبنی بر این که گویا فرمان تقنینی رییس‌جمهور در خصوص قانون تشکیل وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی رد خواهد شد، وجود داشت.

این درحالی است که بیش از دو ماه از فرستادن فرمان تقنینی رییس‌جمهور در مورد قانون تشکیل وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی به مجلس نمایندگان می‌گذرد که به محض تصویب آن کمیته گزینش کار خود را آغاز خواهد کرد، اما تا هنوز سرنوشت تأیید و یا رد این فرمان مشخص نیست.

کمیته گزینش، وظیفه دارد تا کمیسیون جدید را برای کمیسیون‌های انتخاباتی گزینش و به رییس‌جمهور پیشنهاد کند.

این کمیته چند ماه پیش تشکیل شد؛ اما نسبت خلاءهای قانونی (تصویب نشدن فرمان تقنینی رییس‌جمهور در مورد قانون تشکیل وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی از سوی مجلس) نمی‌تواند به کارش آغاز کند.

حکومت وحدت ملی براساس توافقنامه سیاسی تشکیل خود، در اصلاح نظام انتخاباتی مکلف شده است؛ اما پس از گذشت حدود دو سال هنوز هم روند اصلاحات در این کمیسیون‌ها متوقف است.

شهروندان بامیان بار دیگر بر تغییر مسیر توتا اعتراض کردند

صدها نفر از فعالان مدنی و مردم در اعتراض به تغییر خط انتقال برق ۵۰۰ کیلو ولت از بامیان به سالنگ، در شهر بامیان اقدام به راهپیمایی کردند.

تظاهرکنندگان نسبت به تصمیم حکومت مبنی بر کشیدن این خط از گذرگاه سالنگ اعتراض کردند.

صغرا عطایی، از شرکت‌کنندگان این تظاهرات گفت که هدف از برگزاری این تظاهرات تداوم اعتراضات "جنبش روشنائی در سطح ملی و بین‌المللی" و تأمین حقوق مردم براساس قوانین کشور بود.

معترضان بامیانی در حالی اقدام به اعتراض کرده که چهار روز پیش شرکت برق افغانستان براساس تصمیم حکومت قراردادی را به ارزش ۱۱۹ میلیون دالر با یک شرکت خصوصی خارجی برای کشیدن این خط برق از گذرگاه سالنگ امضا کرد.

در تصمیم کابینه در یازدهم ثور مبنی بر تغییر مسیر این خط برق از بامیان به گذرگاه سالنگ مطابق طرح اولیه این پروژه، اعتراضات بالا گرفت و حکومت کمیسویی برای بررسی مجدد هر دو مسیر تشکیل کرد.

این کمیسیون تصمیم کابینه را تأیید کرد و به دنبال آن شرکت برق اقدامات خود برای اجرای این طرح از مسیر سالنگ را آغاز کرد، اما معترضان به اعتراضات خود ادامه دادند.

شماری از مقامات دولتی از جمله سرور دانش، معاون رئیس جمهوری و محمد محقق، معاون ریاست اجرایی افغانستان که از معترضان حمایت می‌کردند، از نتیجه کمیسیون بررسی مجدد مسیر برق ترکمنستان به افغانستان استقبال کردند.

اشرف غنی رییس جمهوری افغانستان دستور داده که برای برق رسانی به بامیان، خط دیگری با توان ۲۲۰ کیلو ولت که قدرت انتقال ۳۰۰ مگاوات برق را داشته باشد، از شهر پلخمری از طریق دره شکاری به بامیان کشیده شود.

معترضان اما گفته‌اند که هیچ طرح جایگزینی را قبول ندارند. معترضانی که امروز در شهر بامیان راهپیمایی کردند هم به گفته خانم عطایی این طرح را رد کردند.

خانم عطایی گفت که خواست معترضان این است که با کشیدن خط برق ۵۰۰ کیلو ولت از بامیان باید معادن آهن و زغال سنگ بامیان استخراج شوند و زمینه تولید برق حرارتی در این ولایت فراهم شود تا به اقتصاد ملی کمک شود.

براساس اطلاعات شرکت برق، قرار است این خط برق هزار مگاوات برق از ترکمنستان به افغانستان انتقال دهد تا به ولایت‌های کابل، میدان وردک، غزنی، زابل، قندهار، لوگر، پکتیا و خوست توزیع شود.

غنی حکمتیار را بر علیه رهبران جهادی استفاده می‌کند

در ادامه نشنال اینترست به درگیری‌های دهه ۹۰ میلادی شهر کابل و نقش گلبدین حکمتیار در آن پرداخته و با طرح پرسشی، چرایی اعتماد دولت کابل به حکمتیار و صلح با وی را مطرح می‌کند.

نشریه امریکایی نشنال اینترست در پاسخ به این مسأله بر این باور است که احتمال دارد محمد اشرف‌غنی رییس‌جمهور افغانستان با توجه به دلایل مختلف، گلبدین حکمتیار را به عنوان یک ابزار سیاسی در برابر مجاهدین افغانستان قرار دهد.

با نگرانی‌هایی نیز همراه است، زیرا حزب اسلامی هنوز هم بر ایجاد جدول زمانی برای خروج نیروهای خارجی و امریکایی از افغانستان تأکید می‌کند.

ایجاد جدول زمانی و خروج نیروهای خارجی برای اشرف‌غنی شرط دشواری است، زیرا مقامات به توانایی‌های نیروهای نظامی و امنیتی افغانستان اعتقاد کافی ندارند.

این نشریه با اشاره به گذشته حکمتیار، حادثه سال ۱۳۷۶ میلادی را در دانشگاه کابل بازخوانی می‌کند که در آن حکمتیار دانشجویی را که با وی اختلاف نظر سیاسی داشته به قتل می‌رساند.

رییس‌جمهور غنی از طریق صلح با رهبر حزب اسلامی، گلبدین حکمتیار را در برابر مجاهدین قرار خواهد داد.

نشریه امریکایی نشنال اینترست در شماره اخیر خود به بررسی و چگونگی روند صلح دولت افغانستان با حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار پرداخته است.

کابل و واشنگتن بر این باورند که صلح با حزب اسلامی حکمتیار، طالبان را برای مشارکت در روند صلح افغانستان تشویق می‌کند و توافقنامه صلح با حکمتیار و تغییرات اخیر گروه طالبان زمینه را برای بحث‌های وسیع در مورد صلح فراهم خواهد کرد.

توافق صلح با حزب اسلامی حکمتیار در کنار امیدواری‌ها

امریکایی پلاوی:

پاکستان کی د طالبانو پتنخایونه شته

د پاکستان د بهرنیو چارو سیکرتور اعزاز احمد چودری یاد امریکایی پلاوی ته ویلی چې پاکستان د خپلو پولسو د خوندي ساتلو لپاره جدي گامونه اخلي او هیواد یې هیله من دی چې دلته مېشت افغان کدوال به ژر خپل هېواد ته ستانه شي.

دا خبرپاڼه مخکې لیکي اعزاز چودری امریکایی پلاوی ته ویلي، افغان حکومت دې هم هغو پاکستانی طالبانو پر ضد اقدام وکړي چې د دوي غاړې ته مېشت دي او په پاکستان کې بریدونه کوي.

د بلوچستان په نوشکي سیمه کې د تېري می میاشتي په ۲۱مه نېټه په امریکایی ډرون برید کې د طالبانو مشر ملا اختر منصور هغه مهال وژل شوی و چې د چارواکو په خبره له ایران څخه کوټې ته پر لاره و.

د پاکستان د بهرنیو چارو وزارت لخوا رسنیو ته په لېږل شوې خبرپاڼه کې ویل شوي، د پاکستان د بهرنیو چارو سلاکار سرتاج عزیز امریکایی پلاوی ته ویلي، په راتلونکې کې دغه ډول ډرون بریدونه د دواړو هېوادونو ترمنځ اړیکې ډېرې خرابولی شي، او زیاته کړې یې ده چې د بلوچستان له ډرون برید سره هم په افغانستان کې د سولې بهیر اغېزمن شوی دی.

رچرډ اولسن او ځیني نور لوړپوړي امریکایی چارواکي شامل دي. یاد پلاوی جمعه (۱۰ جون) د پاکستان د بهرنیو چارو له سلاکار سرتاج عزیز سره لیدلي او ویل کېږي چې همدا پلاوی به د پاکستانی پوځ له لوړپوړو چارواکو سره هم ویني.

دغه چارواکي په داسې وخت کې د پاکستان دوره کوي، چې په بلوچستان کې په امریکایی ډرون برید کې د طالبانو د مشر ملا اختر منصور تر وژنې وروسته د پاکستان او امریکا تر منځ اړیکې سړې شوې وې. پاکستان همدا برید پر خپله خپلواکۍ برید بللی او د احتجاج په توګه یې په اسلام اباد کې د امریکا سفیر دېوید هېل د بهرنیو چارو وزارت ته وربللی و.

د پاکستان پلازمېنې اسلام اباد کې د امریکا پوه لوړ پوړي پلاوي یو ځل بیا ویلي چې په پاکستان کې د طالبانو "پتنخایونه" دي او له همدې ځایه په افغانستان کې د بریدونو پلانونه جوړوي.

د پاکستان د بهرنیو چارو وزارت سلاکار سرتاج عزیز دې خبرې په ځواب کې ویلي چې پاکستان د "ضرب غضب" په نامه په عملیاتو کې د هر ډول ترهګرو پر ضد عملیات کړي او هېڅ یوې ترهګرې ډلې ته به اجازه ور نه کړي چې د دوي خاوره دې د گاونډیانو پر ضد وکاروي.

پاکستان ته تللي په دغه امریکایی پلاوي کې د امریکایی ولسمشر ځانګړی استازی ډاکټر پیټر لیوای او د افغانستان او پاکستان لپاره د امریکا ځانګړی استازی

فیسبوک نامه

عبدالاحد هادف

حزب اسلامی را دریابید

صلح با حزب اسلامی نقطه امید را به دولت و مردم داد تا به کاهش تنش‌ها و آشوب‌ها کمک کند. هنوز مدتی نگذشته، کسانی به نماینده‌گی از حزب روی صحنه آمده‌اند که هیچ تغییری در افکار و برخوردشان به مشاهده نمی‌رسد و هنوز با همان ادبیات تلخ پشاور و با زبان تهدید و هشدار و تنش و آشوب در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی ظاهر می‌شوند و به جای آن که امید مردم را افزایش دهند، بر ناامیدی‌شان می‌افزایند و به عوض آن که به صلح مثبت و چهره بهتر حزب فرهنگ‌سازی کنند، حزب و رهبری آن‌را در ذهنیت‌ها می‌کوبند و منفور می‌سازند.

ادبیاتی که پسر حکمتیار به کار می‌برد، ادبیات تنش و شایسته بدمعاش‌های سرکوجه است. در عربی یک مقوله معروف است که به حضرت علی نسبت می‌دهند که گفته است: «يعرف المرء من فلتات لسانه» یعنی هر انسان از داده‌های زبانش شناخته می‌شود. حالا وقتی کسی بعد از سال‌ها دوری در حال تنش با دولت و مردم از سابقه‌اش دست می‌کشد و می‌خواهد بیاید در میان مردم زنده‌گی کند و به نماینده‌گی از یک سازمان فعالیت کند، این امر ایجاب می‌کند تا به همان اندازه در شخصیت خود تغییر بیاورد و حرفی بزند که در آن نشانی از عظمت و دگرگون و خدمت‌گذاری به مردم و همکاری با صلح و ثبات و ندامت از گذشته‌های تلخ به مشاهده برسد و ثابت سازد که اهلیت کار بزرگ به نفع مردم و صلح را دارد.

اما دریغا که چنین نیست و هر حرفی که حبیب الرحمان حکمتیار به خورد مردم می‌دهد، آکنده از عقده و نفرت و انتقام‌گیری است و وقتی آدم به کامنت‌های پای مطالبش مراجعه می‌کند، صحنه مشت‌زنی مستمر تلویزیون یک در ذهن آدم ترسیم می‌شود و می‌بیند که این آدم چقدر در ایجاد تنش و ضربه‌زدن به وجهه خود و سازمان متبوعش و بالاخره در کمپاین معکوس مهارت دارد. این در حالی است که پدرش لطف کرد در کهن سالی از حساس‌ترین داعیه‌های تندروانه‌اش در برابر اشغال خارجی و جهاد علیه نظام دست‌نشانده و بقایای عناصر مزدور و بیگانه‌پرست و برقراری نظام خالص اسلامی گذشته و زیر پرچم نظام موجود و حمایت خارجی تن به صلح داده است که شهکار بزرگی است. حالا چه نیاز است که پسرش با ترفندهای بدماشانه می‌خواهد این حقیقت را پنهان کند و به‌جای همکاری با پدرش، در جنگ با مردم قرار گرفته و ادبیات پشاور خود را فراموش نکرده است.

این‌جا است که به عناصر مثبت و با درایت حزب از قبیل انجنیر محمد خان و سبائون و امین وقاد و فاروق وردک و بقیه باید مراجعه کرد و از آن‌ها خواست تا حزب را دریابند و نگذارند این فرصت طلایی یکبار دیگر به دست عناصر خام و بی‌درایت نظیر حبیب الرحمن و ممتاز و غیره ضایع شود.

دستگیر روشنیالی

په پاکستان کي سياسي بدلون د ملا او جنرال د اتحاد ماتيدل دی.

پاکستان دولت یوه ناکام دولت ته پاتې کېږي او په دي دولت کي دناکام دولت پیاوړې نښانې شته دي. په پاکستان کي سياسي، اقتصادي او پراخه حقوقي بې انډولې او ټولنيزه بې ثباتي شته دي.

پاکستان له دواړو د هویت او ایدیولوژي له بحران سره مخامخ دی. د ایدیولوژیک بحران ژوروالی ددې عملي امکانات را منځ ته کړي چې په اصطلاح "ملت پاکستان" ته د وفادارې په هکله پوښتنې را پورته شي. په بل عبارت ایدیولوژیک بحران کولای شي د تجزیې په لامل بدل شي او پاکستان د یو گوسلایا په څېرله یوه برخلیک سره مخامخ کاندې.

سره ددې چې همدا اوس هم پاکستان د ایدیولوژیکي کولو تگلاره چلوې، خو هغه ایدیولوژیک بنیادونه چې پاکستان ورباندې جوړ شوي د زمانې له غوښتنو او په یویشتمه پېړۍ کې د ملت جوړولو له ارزښتونو سره په مخامخ او کلک ټکر راغلي دي. د اوسني نړۍ په چټکې سره بدلیدونکې پېښې له هېڅ ایدیولوژي سره نه همغاړې کېږي او نه په دې او هغه ایدیولوژي کې ځاېږي.

همدارنگه ایدیولوژي او اتمې وسله د پاکستان د پیاوړتیا او بری بنیادونه او نښانې نه دي. شوروي هم ایدیولوژي درلوده او هم اتمې وسله، خو چې د زمانې له غوښتنو سره مخامخ شو د شگو د کورگی په شان ولويد.

همدا نن له یوې خوا د پاکستان ثبات له بالفعل او له پیاوړی بالقوه گواښ او له بلې خوا پاکستان د بهرنیو اړیکو او د دیپلوماسي له زیاتیدونکي بحران سره مخامخ دی، کوم چې په پاکستان کي د ملا منصور په وژلو سره نور هم په ژوریدو دي.

پاکستاني ټولنه له پامه د جنرال او له کوزه د ملا په یرغمل بدله شوي او ددي دو له خوا کنترول کېږي او د سياسي سیستم اصلي بنسټونو هم همدا د جنرال او ملا اتحاد جوړوي، خوموجود سياسي سیستم په ناهم اهنگی برسېره یو بې ثباته او ماتیدونکی سیستم دی. دلته جنرال خپله او ملا خپله اجندا لري. هغه څه چې ملا او جنرال سره یو ځای کوي د افغانستان او هند په هکله ددي هیواد وړاندونکی سیاست دی.

کشور

جهان بنا روسیه:

مستشاران ترکیه‌یی به عناصر مسلح در حلب کمک می‌کنند

سخنگوی وزارت امورخارجة روسیه با اشاره به گزارش‌هایی درخصوص کمک مستشاران نظامی ترکیه‌یی به عناصر مسلح در حلب سوریه تأکید کرد: با وجود اقدامات تحریک‌آمیز تروریست‌ها به ویژه در حلب و اطراف آن، آتش‌بس در سوریه هم‌چنان پابرجا است. ماریا زاخارووا، در کنفرانس مطبوعاتی گفت: هدف از این اقدامات تحریک‌آمیز تروریست‌ها، به شکست کشاندن آتش‌بس است. آتش‌بس در سوریه از اواخر فبروری گذشته آغاز شده است. گروه‌های تروریستی مانند داعش و النصرة شامل این آتش‌بس نیستند. زاخارووا افزود: گروه‌های وابسته به جبهه‌النصره «شاخه القاعده در سوریه» با پشتیبانی عناصر احرار الشام و دیگر گروه‌ها، حمله‌یی جدید را علیه مواضع ارتش سوریه در شمال و جنوب حلب انجام داده‌اند.

او خاطر نشان کرد: هدف از این حملات، محاصره مناطق تحت کنترل دولت سوریه در حلب است. زاخارووا همچنین به گزارش‌های مطبوعاتی اشاره کرد که از مشارکت حدود ۲ هزار تروریست در درگیری‌های حلب تحت فرماندهی مستشاران نظامی ترکیه‌یی حکایت دارد.

سخنگوی وزارت امور خارجة روسیه هم‌چنین از رصد تردد کامیون‌ها تحت حراست شدید از طرف مرزهای ترکیه به داخل مناطق شمالی حومه حلب و ادلب خبر داد، او گفت: همه این مسایل به مثابه «خنجر جدیدی به پهلوئی ارتش سوریه» است.

نتیجه یک تحقیق علمی:

چینی‌ها قدبلندتر شده‌اند

تازه‌ترین بررسی‌های علمی و پزشکی نشان می‌دهد، چینی‌هایی که در زمان حاضر به دنیا می‌آیند در مقایسه با چهار دهه قبل، قدبلندتر، قوی‌تر و چاق‌تر شده‌اند. سال‌هاست که پزشکان و دانشمندان چینی با بررسی و مطالعه شرایط ژنتیکی مردم این کشور در حال متحول‌کردن شرایط فیزیکی آنان هستند و نتایج یک کار علمی و پژوهشی نشان می‌دهد که آنان تا حدودی نیز موفق به این‌کار شده‌اند. براساس گزارشی که اخیراً توسط کمیسیون برنامه‌ریزی و بهداشت ملی چین منتشر شده، گویای این واقعیت است که قد چینی‌ها در این دهه نسبت به ۴۰ سال قبل ۸ سانتی‌متر بلندتر شده است.

این کمیسیون در گزارش خود اعلام کرده که این نتیجه پس از تحقیقات صورت گرفته بر روی ۱۶۱ هزار کودک زیر هفت سال در ۹ شهر و منطقه در سراسر کشور به دست آمده است. نتایج این تحقیقات مربوط به سال ۲۰۱۵ میلادی است، اما پیشتر و از سال ۱۹۷۵ میلادی انجام آن آغاز شده و تقریباً هر دهه یک‌بار صورت گرفته است.

براساس این گزارش، هم کودکان دختر و هم کودکان پسر که سال گذشته میلادی در این برنامه پژوهشی شرکت کرده بودند، نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که آنان در مقایسه با کودکان هم‌سن و سال خود در سال ۱۹۷۵ میلادی هشت سانتی‌متر افزایش قد داشته‌اند.

هم‌چنین اعلام شده که علاوه بر افزایش قد، آن‌ها از نظر جثه نیز در مقایسه با کودکان ۴۰ سال قبل قوی‌تر، کمی درشت‌تر و دارای وزن بیشتری بوده‌اند.

نکته جالب توجه در این تحقیقات این است که اکنون تفاوت زیادی میان کودکان روستایی و شهری چین از نظر بلندی قد و قوی‌بودن همانند تفاوت‌های فاحش سال ۱۹۷۵ میلادی دیگر به چشم نمی‌خورد. یکی از موضوعات دیگری که در تحقیقات نسبت به آن اشاره شده، مسأله چاق‌ترشدن کودکان چینی است که این مسأله از مباحث داغ امروز خانواده‌ها و جامعه این کشور به حساب می‌آید.

چینی‌ها که زمانی به لحاظ جثه در زمره ریزترین و ضعیف‌ترین مردم دنیا بوده‌اند امروز، هم شکل و شمایل متفاوتی دارند و هم از نظر ژنتیکی متحول شده‌اند.

یکی از دلایلی که در این خصوص به آن اشاره می‌شود، گرایش بیش از حد کودکان چینی در استفاده از غذاهای سریع پخت موسوم به «فست فود» است که خانواده‌ها نیز قدرت مقابله با آن را ندارند.

از سوی دیگر ورزش نیز در بین این افراد جدی گرفته نمی‌شود و همین مسأله باعث تنبل‌ترشدن آنان شده است.

فیصل شایسته در باشگاه پهانگ مالزیا بازی می‌کند

فیصل شایسته، کاپیتان تیم ملی فوتبال کشور پس از این در باشگاه فوتبال پهانگ مالزیا نیز بازی خواهد کرد. برپایه معلوماتی که در سایت رسمی این باشگاه آمده است، شایسته در حال حاضر تمریناتش را در کوالالامپور، پایتخت مالزیا آغاز کرده است.

او قرار است در رقابت‌های لیگ برتر فوتبال این کشور که در ماه اگست سال روان میلادی برگزار می‌شود، بازی کند. لیگ نخست رقابت‌های فوتبال مالزیا در سال ۱۹۲۱ میلادی برگزار شد و باشگاه فوتبال پهانگ تا کنون ۶ بار موفق به کسب جام قهرمانی از این رقابت‌ها شده است.

فیصل شایسته بار نخست در سال ۲۰۱۴ میلادی به‌سود تیم ملی فوتبال افغانستان بازی کرد و تا کنون در ۵۴ رقابت در کنار بازیکنان فوتبال کشور حضور داشته است.

شایسته که در حال حاضر ۲۴ سال سن دارد، بازی فوتبال را در سال ۲۰۱۳ میلادی در یک تیم فوتبال بلغاریایی آغاز کرد و پس از آن با بازیکنان تیم فوتبال تایلند یک‌جا شد.

اداره فوتبال بدون مرز به تیم فوتبال بانوان کشور کمک می‌کند

اداره فوتبال بدون مرز می‌گوید که تیم فوتبال بانوان افغانستان را در رقابت‌های فوتبال زنان جنوب آسیا کمک مالی می‌کند.

در خیرنامه‌یی که از سوی این اداره منتشر شده آمده است، اداره فوتبال بدون مرز افزون بر تأمین هزینه سفر اعضای تیم ملی فوتبال بانوان افغانستان، وسایل ورزشی و کمپ‌های تمرین را نیز به آنان فراهم می‌کند.

رقابت‌های فوتبال بانوان جنوب آسیا در ماه نوامبر سال‌روان میلادی به میزبانی هند برگزار خواهد شد.

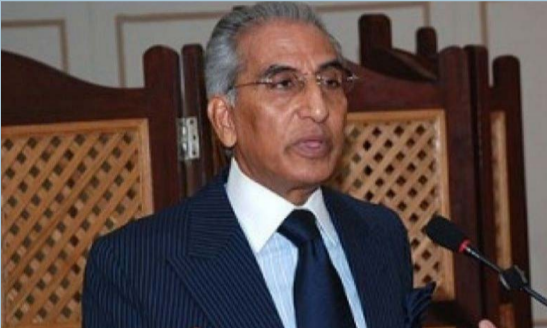
مری میک، رییس اجرایی اداره فوتبال بدون مرز، با ستایش از بازیکنان تیم ملی فوتبال بانوان کشور می‌گوید که آنان از ظرفیت بالایی برای کسب پیروزی در این رقابت‌ها برخوردار هستند.

او می‌افزاید که تیم ملی فوتبال بانوان افغانستان را برای رسیدن به موفقیت‌های بیشتر حمایت می‌کنند.

بانو کیلی، عضو پیشین تیم ملی فوتبال بانوان ایالات متحده آمریکا و مربی جدید تیم ملی فوتبال بانوان افغانستان می‌گوید که کمک‌های اداره فوتبال بدون مرز، زمینه رشد و انکشاف دوامدار بازیکنان این تیم را فراهم می‌کند.

مثنوی معنوی باید از نشانی پارسی دری ثبت یونسکو شود!

واکنش تند پاکستان به قتل رهبر طالبان

دستیار ویژه نخست‌وزیر پاکستان در امور خارجی اظهار داشت که امریکا نمی‌تواند اهداف استراتژیک خود در منطقه را با بی‌احترامی به حاکمیت پاکستان بدست آورد.

طارق فاطمی دستیار ویژه نخست‌وزیر پاکستان در امور خارجی در ادامه مخالفت‌های مقامات اسلام‌آباد با حمله پهبادی واشنگتن علیه رهبر سابق طالبان در ایالت بلوچستان تصریح کرد که دستیابی امریکا به اهداف استراتژیک در منطقه با بی‌احترامی به حاکمیت پاکستان امکانپذیر نیست.

وی افزود: امریکا نمی‌تواند با بی‌احترامی به حاکمیت پاکستان اهداف خود در منطقه را دنبال کند.

دستیار ویژه نخست‌وزیر پاکستان اظهار داشت: حمله پهبادی امریکا در خاک پاکستان نه تنها حاکمیت این کشور را نقض کرده است خلاف منشور سازمان ملل متحد نیز هست.

فاطمی گفت: پاکستان فراتر از ظرفیتش برای از بین بردن تروریسم تلاش می‌کند و هزاران نیروی نظامی این کشور برای ریشه کن کردن تروریسم در حال جنگند.

وی اذعان کرد: جامعه جهانی نیز در مورد این تلاش‌های پاکستان اعتراف کرده است.

تنش‌های اسلام‌آباد - واشنگتن از چندی پیش به دلیل توقف کمک مالی نظامی امریکا به پاکستان برای خرید ۸ جنگنده «اف-۱۶» و حمله پهبادی علیه رهبر سابق طالبان افغان در ایالت بلوچستان افزایش یافته است.

همچنین حمایت «اوباما» از عضویت هند در گروه تامین کنندگان هسته‌یی و گسترش همکاری‌های نظامی با هند نیز بیش از پیش این تنشها را تشدید کرده است.

وزارت داخله:

۱۱ کانتینر مشروبات

الکولی در کابل ضبط شد

وزارت امور داخله خبر داده است که نیروهای کشفی و امنیتی این وزارت، ۱۱ کانتینر مملو از مشروبات الکولی را در شهر کابل، توقیف کرده است.

در خبرنامه‌یی که دفتر مطبوعاتی وزارت امور داخله منتشر کرده، آمده است که در این تعداد کانتینرها، تعداد ۸۹۵۳۳ لیتر مشروبات الکولی جاسازی شده بود که قاچاقبران می‌خواستند آن را در شهر کابل توزیع و به فروش برسانند.

بر اساس خبرنامه، این کانتینرها در یک گدام در ساحه‌یی موسوم به «دسپچری» شهر کابل نگهداری می‌شد که در عملیات مامورین کشفی مدیریت مبارزه با مواد مخدر قوماندانی امنیه شهر کابل، کشف و ضبط شده است.

در خبرنامه آمده است که در پیوند به قاچاق این مقدار مشروبات الکولی، کسی بازداشت نشده است.

دست در دیوانه‌گی باید زد

بدون تردید مولانا آن‌همه آثار بزرگ از جمله مثنوی معنوی را در ده سال آخرین زنده‌گی خویش در قونیه پدید آورده است. حسام‌الدین چلبی را در همان‌جا یافت. او را بر مریدان خلیفه ساخت. همین حسام‌الدین بود که مولانا را به سرایش مثنوی برمی‌انگیخت تا چنان حدیقه سنایی کتابی بسازد. چنین بود که مولانا به سال ۶۶۰ هجری به سرایش مثنوی آغاز کرد. او می‌سرود و حسام‌الدین می‌نوشت.

در تمام این ماجراها سیمای مولانا را در ایران آن‌گاه می‌بینیم که کاروان سلطان العلما از آن می‌گذشت. این‌که چه هفته و چه ماه‌هایی این کاروان در سرزمین‌هایی که به ایران امروز مربوط است، اتراق کرده، به درستی نمی‌دانیم؛ اما می‌دانیم که مولانا در عراق، شام، حلب و بلبلک، لارنده و سرانجام در قونیه چگونگی روزگار گذرانده است.

من فکر می‌کنم که مولانا با زبان پارسی دری است که نه تنها با ایران امروزی؛ بلکه با تمام کشور این حوزه تاریخی پیوند دارد. پیوند او با ایران پیوند زبان است. اما پیوند او با افغانستان گذشته از پیوند زبان، پیوند زنده‌گی است. بلخ مادر اوست. نخستین گریه‌هایش در نخستین لحظه‌های مبارک تولد در همین شهر شنیده شده است. بعد مولانای پس از دیدار با شمس را می‌بینم که در قونیه است. می‌سراید، به سماع می‌پردازد، عاشق است و یک شهر عشق را به شور در آورده است، هنوز صدای مبارکش‌اش در آسمان‌ها می‌پیچد که مثنوی را بیت‌بیت با آواز می‌سرود و حسام‌الدین چلبی آن را عاشقانه روی برگ‌های کاغذ می‌نوشت.

در میان این سه کشور «ایران، ترکیه و افغانستان»، در ایران از نظر پژوهش‌های که در پیوند به زنده‌گی، شعر و اندیشه‌های عارفانه مولانا صورت گرفته است، بدون تردید جایگاه نخست را دارد. بعداً ترکیه و با دریغ در ردیف آخر افغانستان قرار می‌گیرد. با این حال آن نسبت‌های را که افغانستان و ترکیه با مولانا دارد، ایران ندارد. اگر قرار باشد مثنوی از نام کشورهایی به حیث میراث بزرگ فرهنگی جهانی ثبت یونسکو شود، این دو کشور در گام نخست می‌تواند ترکیه و افغانستان باشد. پس از آن ایران است، به سبب پژوهش‌های شکوهمندی که در پیوند به مولانا در آن کشور انجام شده است. حال که ایران و ترکیه در یک تفاهم خواهان آن شده‌اند تا مثنوی از نام آنان در یونسکو ثبت گردد، بسیار شایسته می‌بود که در این پیوند با افغانستان نیز تفاهم صورت می‌گرفت. این‌که چرا چنین تصمیمی به دور از افغانستان گرفته است، در مورد ایران می‌تواند یادآور همان تغییر نام فارس یا پارس به ایران در ۱۹۳۵ باشد که با چنین تغییر نام ایران خود میراث‌دار تمام دست‌های مدنی و فرهنگی این حوزه می‌داند! که در این ارتباط بعداً سخن خواهیم گفت.

من فکر می‌کنم که بهتر است تا مثنوی معنوی چنان شاهکار بزرگ پارسی دری در یونسکو ثبت شود نه از نشانی این یا آن کشور. مولانا پیش از آن‌که شهروند این یا آن کشور باشد، او شهروند جمهوری بزرگ عشق و پارسی دری است. چون اگر افغانستان هم با این دو کشور بپیوندد، تاجیکستان و حتا ازبیکستان نیز حق دارد تا در زمینه اعتراض کند؛ اما در صورتی‌که به‌نام میراث فرهنگی پارسی دری ثبت شود، این امر می‌تواند تمام گوینده‌گان این زبان در سراسر جهان را راضی نگهدارد. مثنوی معنوی در نخستین گام شاهکاری است در زبان فارسی دری، زبان یک حوزه تمدنی بزرگ. حال این حوزه به کشورهای گوناگونی تجزیه شده است که هرکدام در گذشته تاریخی، فرهنگی و تمدنی آن سهمی دارند. در گام بعدی با ترجمه‌های که از این اثر بزرگ صورت گرفته است، می‌توان گفت که مثنوی معنوی امروزه به همه جهان تعلق دارد، همان‌گونه که مولانا خود نیز.

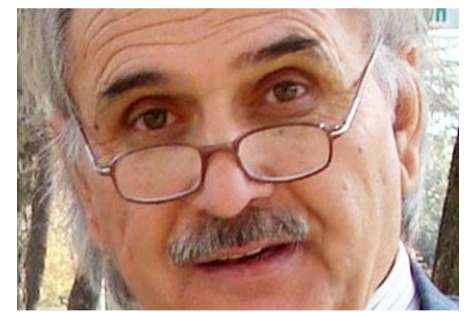
عطار که در آن روزگار هفت و اند سال عمر داشت، دیدار کرد. در این دیدار جلال‌الدین محمد ۱۲ ساله نیز حضور داشت. همان‌جا بود که شیخ آن سخن معروف خود را خطاب به سلطان العلما گفت: «زود باشد که این فرزند تو آتش به‌جان همه سوخته‌گان عالم زند!»

مولانا ۲۴ چهار سال دارد که به شهر قونیه می‌رسد و سال ۶۲۷ است برابر با ۱۲۲۸ که سلطان علاءالدین کیقباد سلجوقی بر آن سرزمین حاکم است. تا رسیدن به قونیه، مولانا بیشترین سال‌های زنده‌گی‌اش را در «لانده» که نام قدیم آن «کرامان» یا «قرامان» است، به سر برده بود. این شهر از توابع قونیه بود و در ۹ فرسخی جنوب آن قرار داشت. مولانا در همین شهر بود که ازدواج کرد و در همین شهر بود که مادرش چشم از جهان پوشید. بزرگ‌ترین حادثه در زنده‌گی مولانا در قونیه در سال ۶۴۲ روی می‌دهد. این زمانی است که او با شمس دیدار می‌کند. امروزه همین مولانای پس از دیدار با شمس است که این همه در جهان شور و غلغله انداخته و به تعبیر عطار، آتش در جهان سوخته‌گان عالم زده است. از این نقطه نظر اگر بخواهیم زنده‌گی مولانا را دسته کنیم، عمدتاً به دو مرحله می‌رسیم.

مولانای پیش از دیدار با شمس

مولانای پس از دیدار با شمس.

این دیدار یکی از شگفتی‌انگیزترین رویداد در تاریخ شعر و عرفان پارسی دری است، شاید هم در همه

پرتو نادری - شاعر

مولانا جلال‌الدین محمد، فرزند بهاء‌الدین ولد معروف به سلطان العلما، در ۶۰۴ هجری قمری برابر با ۱۲۰۷ میلادی در بلخ زاده شد و تا جایی‌که پژوهش‌ها نشان می‌دهد، نیاکان او همه از بلخ بوده‌اند. او خود روزگاری که در قونیه می‌زیست، بلخیان آن سامان را هم‌شهری می‌گفت و جایی نیز در مثنوی معنوی گفته است:

بلخی‌ام من بلخی‌ام من بلخی‌ام

شور دارد عالمی از تلخی‌ام

یا جای دیگر در دیوان شمس از در روم تا بلخ فریاد پُر از های‌وهو دارد.

نعره‌های‌وهوی من از در روم تا به بلخ اصل کجا خطا کند شمس من و خدای من می‌توان زنده‌گی مولانا را از نظر زمانی به سه دوره

دسته‌بندی کرد.

مولانا از تولد تا ۲۴ ساله‌گی

مولانا از ۲۴ ساله‌گی تا دیدار شمس در ۳۸ یا ۳۹ ساله‌گی

مولانا پس از دیدار شمس تا آن‌گاه که به تعبیر عارفان، خرقة تهی می‌کند. (۱۲۷۲/۱۲۷۳)

سلطان العلما پدر جلال‌الدین محمد بلخی، به سال ۶۱۶ برابر با ۱۲۱۸ بلخ و بلخیان را ترک کرد. آن‌گاه مولانا ۱۲ سال داشت؛ اما تا این هنگام سید برهان‌الدین، محقق ترمذی که از شاگردان و مریدان سلطان العلما بود، او را با شعر و ادبیات پارسی دری و عمدتاً با شعر و اندیشه‌های عارفانه سنایی غزنه‌یی آشنا ساخته بود.

کاروانی که مولانا را با خود می‌برد، اتراقی در نیشابور داشت. بر بنیاد روایت‌ها، سلطان العلما با شیخ فریدالدین

جهان. در نتیجه این دیدار، نه تنها مولانا را حال دگرگون می‌شود و از قیل و قال مدرسه پای بیرون می‌کشد؛ بل شخصیت شمس نیز دگرگون می‌شود. می‌شود گفت که این دیدار تولدی دیگری است برای این دو شخصیت فرزانه عشق و عرفان. مولانا ظاهراً پس از این دیدار است که به شعر روی می‌آورد. دگر وضع نمی‌گوید، به آموزش شاگردان نمی‌پردازد؛ بل به سماع می‌پردازد و گوش‌گیری و نشستن با شمس. از دیگران دوری می‌کند و بیگانه‌گی.

با دو عالم عشق را بیگانه‌گی ست

و اندر او هفتاد و دو دیوانه‌گی ست

آزمودم عقل دوراندیش را

بعد از این دیوانه خوانم خویش را

زین خرد جاهل همی باید شدن